

Wat er zo al voor een Middenstands-week komt kijken!

Een vraaggesprek met de heer Groen.

Wanneer een verslaggever iets anders wil weten over het organiseren van een middenstands- of winkelweek, dan is het logisch dat hij z'n licht gaat opsteken bij iemand die in het „vak” doorkneed is. Die „iemand” bestaat ook in Woerden. De voorzitter van het comité middenstandsweek 1949, de heer O. W. H. Groen, loopt al zo'n twintig jaar mee en had ook voor de oorlog in het organiseren van winkelweken een groot aandeel. Zijn ervaring op dit gebied is daarom van grote waarde en dat hij opnieuw tot voorzitter van het comité werd benoemd, zal bij niemand verwondering wekken. En dus zagen ook wij in hem de man, die ons het best over het wel en wee van de middenstandsweek kon inlichten.

Geen nieuws onder de zon.

Gaarne bereid ons te woord te staan, vertelde de heer Groen hoe ook voor de oorlog beide verenigingen regelmatig een winkelweek organiseerden. Door de oorlog kwam er een kink in de kabel maar reeds in het jaar 1946 werden er plannen bevestigd om deze goede traditie weer in ere te herstellen. En toen de eerste winkelweek in 1948 een succes

stemd zijn. Dit moet dus worden voorkomen, terwijl het anderzijds natuurlijk evenmin de bedoeling is, onnodig geld uit de deelnemerszakken te kloppen. Naar eer en geweten heeft het comité echter in maandenlange voorbereiding de zaak tot in de puntjes uitgeknoeid, waarbij met vele factoren rekening moest worden gehouden. Naar mijn mening heeft de spontane deelname van de overgrote meerderheid wel getoond, dat men vertrouwen in het comité stelt, dat bovendien na afloop algehele rekening en verantwoording aan de beide verenigingen aflegt.

„Mogen de „kaasjes” alleen uitgegeven worden bij contante betaling?” „Dat is inderdaad de bedoeling, want het gaat natuurlijk niet aan om b.v. gauw oude rekeningen te gaan betalen, om zodoende een groot aantal „kaasjes” in de wacht te slepen. De regeling met de vaste weekklanten wordt echter aan het bezadigde oordeel van iedere winkelier overgelaten

die naar eigen goeddunken mag handelen”.

„Hoe worden eigenlijk de dagprijzen uitgedeeld?”

„In waardebonnen van b.v. 40 maal f 2,50, die bij elke deelnemer apart of gezamenlijk besteed kunnen worden. De dagprijzen kunnen, zoals u weet, uiteenvallen wanneer meerderen het goede nummer hebben ingevuld of er even dichtbij zijn. Maar wilt u misschien nog even in de krant zetten, dat alle waardebonnen uiterlijk op Zaterdag 5 Nov. besteed moeten zijn. Na die datum is het onmogelijk nog bonnen aan te nemen.” Dit en nog veel meer heeft de heer Groen ons verteld. Wat hij meer vertelde is helemaal geen geheim, maar komt hoofdzakelijk neer op wat betreffende de getroffen regelingen in de middenstandskrant is medegedeeld, die u natuurlijk allen hebt ontvangen. Over de voorbereidingen zou ook nog veel te vertellen zijn, want zo goed als wij er vermeld van stonden, wat er allemaal komt kijken, zou uw hoofd ook gaan duizelen. Maar zowel de heer Groen als de overige comitéleden doen het met liefde, omdat zij een open oog hebben voor de Woerdense Middenstandsbelangen en daarvoor graag hun vrije tijd opofferen. De „beste” stuurlui die aan de wal staan, zullen ook nu hun kritiek hebben, maar of zij het er beter zouden hebben afgebracht?

En daarom: moge de Middenstandsweek 1949 in alle opzichten slagen. Woerden zal er wel bij varen.

De Padvinders hebben 'n eigen home Opnieuw drukte aan 's-Gravensloot

Er zijn van die plekjes, en niet alleen in Woerden, die zo maar ineens in het middelpunt van de belangstelling komen te staan, terwijl zij daarvoor ietwat stiefmoederlijk bedeeft werden en zich min of meer buiten de dorps- of stadsgemeenschap geplaatst voelden. In Woerden is het doodlopende gedeelte van 's Gravensloot (in de volksmond weinig fijngevoelig: de groene bedstee), altijd 'n buitengewoon stille en landelijke buurt geweest, waar behalve de bakker en de slager (en misschien ook verliefde paartjes) weinig anderen de rust van het buitenleven kwamen verstoren. En nu opeens, of beter: langzamerhand is dat geheel veranderd. De voetbalvereniging Sportlust '46 ging er een terrein aanleggen met al de drukke aankleve daarvan en de „Schout bij Nacht Doormangroep” van de Ned. Padvindervereniging bouwde in de nabijheid daarvan een nieuw troephuis.

En ziet, binnen enkele weken tijds kregen de bewoners zomaar tweemaal een muziekkorps op bezoek, beide malen voor een feestelijke opening van een en ander. Zo hebben dus vele oude en nieuwe Woerdenaars meens deze landelijke gemeenschap ontdekt, laten we hopen tot voordeel van beide partijen.

Zaterdagmiddag dan werd het nieuwe troephuis van de padvinders officieel geopend en daarvoor was veel officiële belangstelling. Op het terrein van het nieuwe padvinderstehuis (gelegen naast de woning van de heer Helmond), zagen we o.m. de plaatselijke commissie bestaande uit de heren Bonheur, v. Nes en v. d. Giesen, de artsen de Vries, Dijk en v. d. Ree, inspecteur Oosting, opperwachmeester v. Velthoven, de gemeentesecretaris de heer Beijer, de garnizoenscommandant, de districtscommandant van de N.P.V. Oubaas Bijlo en vele anderen.

Bij aankomst op het terrein, werd, terwijl „Excelsior” het padvinderslied „Hoort, zegt het voort”, ten gehore bracht, eerst de vlag geheesen, waarna natuurlijk het voorlezen van de padvinderswet volgde.

Het nieuwe troephuis is gemaakt van een legerhut en heeft dus een half-rond ijzeren dak. Door een fraai gemetseld entree en de ramen in een van de zijwanden is een mooi en tegelijk zeer degelijk geheel verkregen en we raden daarom ieder aan bij een event. Zondagswandeling ook eens naar dit nieuwe padvindershoe te gaan kijken. Inderdaad een eigen home, want u zoudt er verstand van staan als u hoorde op hoeveel plaatsen de padvinders reeds een tehuis hadden ingericht, waaruit ze telkens weer verdreven werden.

Majoor Bonheur, als eerste spreker, wees erop hoe hij bij zijn komst in Woerden de padvinders gevonden had in de Rijksgebouwen en hoewel 't hem zwaar viel, hij was verplicht ze heen te zenden. Toen spreker in 1948 in de plaatselijke commissie benoemd werd, had hij met de anderen alle krachten ingespannen om een definitief onderkomen voor de groep te vinden. Dank zij de prachtige medewerking van Notaris Minkema (betreffende de grond), een crediet van de Nutsspaarbank en zeer billijke bouwvoorwaarden van de fa. v. d. Heijden, was dit thans gelukt. Op verzoek van groepsleider Bode-

graven ging oubaas Bijlo daarna tot de officiële opening over en memorieerde daarbij de waarde van de jeugdorganisaties voor de „opgroeiende” jeugd. Naar het geniale idee van

Lord Baden Powell worden de jongens en meisjes in de padvinderij gemaakt tot mannen en vrouwen waar de maatschappij wat aan heeft.

De padvinders moeten een eigen home hebben, waar ze werkelijk vrij zijn. Nu dit tehuis er is, achtte spr. het zich een vreugde namens het district een nieuwe vlag te kunnen overhandigen. Oubaas Bijlo nam vervolgens niet de traditionele schaar, maar een versierde bijl ter hand en hakte het afsluitingskoord door, waarmee de symbolische opening was gebeurd. „Excelsior” zette met het spelen van het Wilhelmus aan deze plechtigheid luister bij.

In het troephuis, dat nog geheel leeg is, gaf groepsleider Bodegraven een uiteenzetting hoe alles (door de padvinders zelf) ingericht zal worden en wakte de heer v. Nes een ieder op de „boeren-boeldag” in het marktgebouw te bezoeken. Dat aan die oproep gehoor is gegeven, hebben we 's avonds gemerkt. Het was er minstens even druk als op een echte boeldag en de boeren-verkopers behoeften niet voor een rasechte deurwaarder opzij te gaan. De attracties waren vele en velerlei en het uiteindelijk doel, een flinke versterking van de „bouwkas” is zeker bereikt. Zelfs een oliebol- en patates-friteskraam ontbraken niet op het appel en we beloven u dat de dames er slag van hadden. Wie niet geproefd heeft, heeft veel gemist. Grote belangstelling was er natuurlijk weer voor het rad van avontuur en de heer Leeftang toonde zich een verkoper, zoals elke firma er graag een in dienst zou hebben. (Geen reclame, verslaggever.) In ieder geval, het geld rolde en daar was het de padvinders toch om te doen. Een netto opbrengst van f 1060,- voor één avond en een verloting van f 450,- mogen er in deze tijd toch zeker zijn. Proficiat.

Binnenlands overzicht

Het „stabiel-veranderlijke” weer.

Wat gebeurt er in Indonesië?
Veel geruchten, weinig feiten.

Twee dingen vormden de laatste dagen het onderwerp van gesprek. Dat waren de situatie in Indonesië en het merkwaardige zachte herfstweer dat inmiddels zijn einde heeft bereikt. Bij menschenheugenis is het nog nooit voorgekomen, dat men voor de 2e maal in één seizoen de pruimen van de bomen kon plukken of de aardbeien van de koude grond. Er schijnt sprake te zijn van een omwenteling in de natuur. Tot nu toe was het zo, dat men terecht meende te kunnen zeggen: er is niets veranderlijker dan de mens en het weer. Wat dit laatste betreft ging die uitspraak, hoezeer ze ook ogenschijnlijk voor geen tegenspraak vatbaar was, stellig niet geheel op. Want in het aantal zonneschijn-uren in ons land, (dat waren er ongeveer 1500 per jaar), was in de laatste eeuwen, voor zover men dat kon nagaan, generlei wijziging ingetreden. Het weer was tot nu toe — hoe veranderlijk het ook in ons goede land pleegt te zijn — nog het meest stabiele van al onze levensvoorwaarden. En daar bracht die zachte herfst met bijna onveranderlijk mooi weer nu zo'n opvallende verandering in te weeg. Maar de pruimen zijn geplukt, de aardbeien zijn genoten, nu keren we terug naar de oude stabiele veranderlijkheid. Het is herfst geworden, de kachel kan weer worden gezet en aangemaakt. Er is in ons allen een grote nieuwsgierigheid: krijgen we nu over enkele maanden of wellicht al binnen een week of zes, een strenge winter? Zelfs de geleerden van de Bilt kunnen op zo'n lange termijn onze nieuwsgierigheid niet bevredigen, ze kunnen er ook alleen maar naar raden. Al met al, als dit mooie weer nog een poosje had aangehouden hadden we de nieuwste creatie beleefd, n.l.: Sinterklaas in z'n overhemmetje zonder boord over het dak....

Ons volk nam in de afgelopen week met grote kalmte kennis van de vele geruchten en van de weinige duidelijke feiten over de toestand in Indonesië. Het spreekt vanzelf dat velen — naar we mogen hopen, ten onrechte — zich bezorgd maken over onze soldaten in Indonesië. Voorschands is hiertoe nog geen aanleiding en dat men hiervan overtuigd is, blijkt wel uit het feit, dat er nergens in ons land sprake is van enige beroering. Wij weten dat we in het eigen land niets te duchten hebben, onze grenzen dreigt geen gevaar. Ons land, het gezondste ter wereld (nergens is het sterftecijfer zo laag) behoeft oorlog noch pestilentie te vrezen. Onze Binnenlandse rust kan volmaakt worden genoemd en tijdens het jongste bezoek van H.M. Koningin Juliana en Z.K.H. Prins Bernhard aan Overijsel, is weer eens met overstelpende duidelijkheid aan de dag getreden, dat ons volk dit staatsbestel en die regering heeft, die het in overgrote meerderheid wenst en die het in alle vrijheid heeft kunnen verkiezen.

Intussen wordt de ernst van de toestand in Indonesië volledig erkend. Men kent de geruchten, die spreken van een grootscheeps Indonesisch plan om in de door Nederlandse troepen bezette gebieden binnen te dringen. Ook nam ons volk kennis van de onthulling door de sultan van Djokja, die wees op het gevaar van gewapende botsingen tussen Nederlandse troepen en Indonesiërs over heel Java. Op Oost-Java noemde hij de toestand critiek en „ontplofbaar”.

De nuchtere zin van ons volk schat al deze geruchten op hun juiste waarde en houdt rekening met de bedoeling, om pressie uit te oefenen op de Ronde Tafel Conferentie, die volgens de republikeinen nog maar „slechts” drie punten op de agenda heeft. Het zijn: Nieuw Guinea, het juiste schuldenbedrag en de regeling van het staatsburgerschap. Deze punten moeten volgens de republikeinse delegatie, afgehandeld worden voor de conferentie uiteengaet. De rest zou later te regelen zijn. In elk geval schijnt er voorshands nog weinig reden voor grote bezorgdheid, maar het is duidelijk, dat onze verantwoordelijke gezagsdragers op alle gebeurlijkheden voorbereid moeten zijn.

Zondagdienst Artsen en Apothekers

ARTSEN

Alléén voor spoedgevallen van Zaterdagmiddag 12 uur tot Zaterdagavond 8 uur.

F. Schrijver arts, Oostdam 12, Tel. 59 Van Zaterdag 8 uur tot Zondagavond 10 uur:

W. v. d. Giessen Arts, Oostdam 3, Telefoon 37.

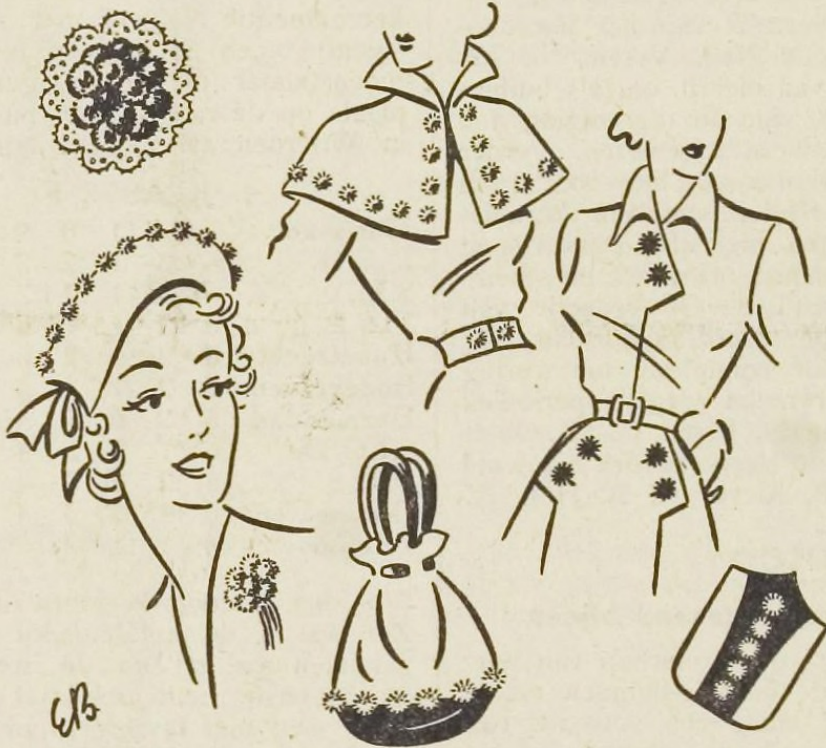
APOTHEEK

Van Zaterdagavond 6 uur: tot Maandagmorgen acht uur:

Apotheek Haije, J. H. Versteeg, apotheker, Voorstraat 9, Tel. 108.

POMPOENTJES

(Door onze mode-medewerkster)

De pompoen wordt meestal gebruikt bij gebreide kinderkleding. Een of meer van die kleurige wollen ballen op een muts of bengelend aan een koordje vinden we altijd leuk, maar wist u dat bekende modehuizen in Parijs en Londen ook als garnering van dameskleding kleine pompoentjes lanceren? We zien ze als knoop op een wollen japonnetje, langs de rand van pelerintjes en bolero's en als garnering op een hoedje. Een paar van die balletjes, met lange „stelen” saamgebonden, vormen 'n aardige corsage. En vindt u zo'n Biedermeierbouquetje van kleurige zijden bolletjes in een randje van kant gevat niet grappig?

U kunt de pompoentjes zowel van wol als van zijde maken. Dat hangt er van af, waarbij u ze wilt gebruiken. Voor de dames, die het niet precies meer weten, laten we even de werkwijze volgen.

We knippen twee kartonnen cirkeltjes in de vereiste grootte en maken in het midden een gaatje. We leggen ze op elkaar en werken ze met een dubbele draad wol of zijde om tot het hele rondje vol is. Dan gaan we er nog een paar keer overheen. Bij zijde zult u wat meer materiaal nodig hebben dan bij wol. Dan knipt u voorzichtig met de punt van de schaar tussen de twee kartonnetjes door. Tussen de twee rondjes binden we ze stevig tezamen. De draad niet te kort nemen, dan kunt u hem ook voor het aannaaien gebruiken. Tot slot knippen we de kartonnetjes weg. Natuurlijk moet u ook met deze garnering, wat kleur en grootte betreft, voorzichtig zijn. Zet u de pompoentjes langs een rand, neem ze dan vooral niet te groot. En wees ook niet zo royaal, dat u door de ballen de japon niet meer kunt zien.

Veel succes dames.

FILMAVOND C.N.V.

Prachtig succes

Onder auspiciën van de Chr. Besturenbond Woerden e. o., werd Donderdagavond in een tweetal voorstellingen de C.N.V.-film „Naar vernieuwing der samenleving” vertoond. Beide keren was de zaal goed gevuld waarover de voorz., de heer C. de Geest, in het openingswoord zijn blijdschap uitsprak. Voor de hoofdrol werd nog een rolprent gedraaid van het vliegdekschip „Karel Doorman” en een technisch filmpje over Amerika. En natuurlijk het onmisbare tekenfilmje. Waar de hoofdrol mede bedoeld is als propaganda voor het Chr. Nat. Vakverbond, kan men zich voorstellen dat het werk van deze bond, de strijd om tot betere toestanden te komen, door het gehele gegeven verwerkt was. In de persoon van een ambachtsman, die door de komst van de overvelder in de laatste oorlog huis en zaak moest verlaten om bij familie in te trekken, zien we iemand die bitter tegenover het leven is komen te staan en daardoor ook na de oorlog immuun leek voor alle sociale arbeid. Zijn gastheer (een zwager van hem) is echter een vinnig strijder voor de christelijke vakorganisatie en na allerlei wederwaardigheden, waarbij de herrijzenis van het C.N.V. niet vergeten mag worden, gaat hij er toe over zich aan te sluiten. Wat er aan gezinszorg gedaan wordt, bij t.b.c.-bestrijding, in het vakantiecamp te Putten enz., alles was dienstig om de kijkers belangstelling voor het vele werk van de christelijke vakvereniging bij te brengen. En dus mag deze filmavond zonder meer geslaagd heten.